

**Η ομιλία του Προέδρου του ΣΕΒ
κ. Σπύρου Θεοδωρόπουλου
στην Ανοικτή Εκδήλωση
της Γενικής Συνέλευσης του ΣΕΒ
Πέμπτη, 24 Οκτωβρίου 2024**

Καλησπέρα σας.

Εξοχότατη κυρία Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Αξιότιμε κ. Βερχόφσταντ.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι.

Σας καλωσορίζω με τη σειρά μου στην αποψινή εκδήλωση στο πλαίσιο της Γενικής Συνέλευσης του ΣΕΒ.

Προτού ξεκινήσω την ομιλία μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του προηγούμενου Διοικητικού Συμβουλίου για την προσφορά τους στο Σύνδεσμο και ιδιαίτερα τον τέως Πρόεδρο Δημήτρη Παπαλεξόπουλο.

Το έργο τους τα τελευταία τέσσερα χρόνια, συχνά υπό δύσκολες συνθήκες, όπως η πανδημία και ο πόλεμος στην Ουκρανία, υπήρξε ιδιαίτερα θετικό.

Υπό την ηγεσία του Δημήτρη Παπαλεξόπουλου, ο ΣΕΒ βελτίωσε περαιτέρω τη συνεισφορά του στην πρόοδο των επιχειρήσεων μελών μας.

Διατυπώνοντας τεκμηριωμένες θέσεις και απόψεις, ενδυνάμωσε τη θέση του Συνδέσμου ως αξιόπιστου συνομιλητή της πολιτείας διευρύνοντας παράλληλα την αποδοχή του από την κοινωνία.

Ελπίζω να αποδειχθούμε άξιοι συνεχιστές αυτής της πορείας.

Κυρίες και κύριοι.

Η επιχειρηματικότητα βιώνει μια πρωτοφανή αβεβαιότητα σε ένα συνεχώς λιγότερο προβλέψιμο περιβάλλον.

Γεωπολιτική αναταραχή με δύο πολέμους στην περιοχή μας. Επιθέσεις στην Ερυθρά Θάλασσα. Η κλιματική αλλαγή βεβαίως. Ακόμη και οι μακροχρόνιες επιπτώσεις της πανδημίας, προκαλούν μεγάλες αναταράξεις στη ζωή των επιχειρήσεων.

Η αναταραχή αυτή οδηγεί σε άνοδο του κόστους των πρώτων υλών. Οι αλυσίδες εφοδιασμού διαταράσσονται, στις μεταφορές των προϊόντων επικρατεί ανασφάλεια. Επιπλέον, το κόστος ενέργειας παραμένει υψηλό. Η αντιμετώπιση του πληθωρισμού προκάλεσε απότομη άνοδο στο κόστος του χρήματος.

Πρόσθετοι παράγοντες που επιβαρύνουν την ανισορροπία, όπως η τεχνολογική εξέλιξη σε Άπω Ανατολή και Ινδία, καθώς και ο ψυχρός οικονομικός πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας, οδηγούν σε ξαφνικές αλλαγές κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ακόμη και στην υιοθέτηση προστατευτικών πρακτικών.

Παράλληλα, ο επενδυτικός ανταγωνισμός έχει ενταθεί από την πλευρά των ΗΠΑ, και όχι μόνο.

Το άμεσο αποτέλεσμα για την Ευρώπη είναι ότι βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα επενδυτικό κενό 200 δισεκατομμυρίων ευρώ το χρόνο, αν θέλει να επιτύχαινε το ίδιο επίπεδο επενδύσεων με εκείνο των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να απαντήσει, όχι σε ένα αλλά σε πολλαπλά επίπεδα. Δυστυχώς όμως βρίσκεται αντιμέτωπη με τις δικές τις διαρθρωτικές αδυναμίες. Και, σαν να μην έφθαναν οι

γνωστές αδυναμίες της, κινδυνεύει να εγκλωβιστεί στη δίνη ενός αυξανόμενου λαϊκισμού, που δυσκολεύει ακόμη περισσότερο την απαιτούμενη κοινή και ολοκληρωμένη απάντηση στην αβεβαιότητα.

Το πολυδαίδαλο περιβάλλον κανονιστικών ρυθμίσεων, σε συνδυασμό με την ευρωπαϊκή γραφειοκρατία, δημιουργούν πρόσθετους επιβαρυντικούς παράγοντες για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων της Ευρώπης.

Η έλλειψη ισορροπίας μεταξύ πράσινης μετάβασης και ανταγωνιστικότητας, δεν είναι ένα ακόμη από τα συνηθισμένα προβλήματα. Αντιθέτως, η ανισορροπία αυτή, εφόσον διατηρηθεί για μεγάλο διάστημα, συνιστά υπαρξιακή απειλή για μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής, βεβαίως και της ελληνικής παραγωγής.

Πού φαίνονται τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών επιλογών;

Πριν δεκαπέντε χρόνια, ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν, σε όρους ΑΕΠ, περίπου στα ίδια επίπεδα.

Σήμερα το ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 18 τρισεκατομμύρια δολάρια και των ΗΠΑ 27.

Παρόλα αυτά, οι Ευρωπαίοι πολίτες απολαμβάνουν, σε σχέση με ΗΠΑ και Κίνα, καλό προσδόκιμο ζωής, υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης, ενισχυμένη κοινωνική πρόνοια, και χαμηλές εισοδηματικές ανισότητες. Όπως και αυστηρή τήρηση της νομιμότητας και υψηλή περιβαλλοντική υπευθυνότητα.

Αν η Ευρώπη θέλει να διατηρήσει αυτά τα χαρακτηριστικά, αν θέλει να κρατήσει την προσωπικότητά της, καλείται να αντιδράσει άμεσα.

Το κατεπείγον του διακυβεύματος αναδεικνύεται ρητά στις εκθέσεις Λέτα και Ντράγκι.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται σε φάση παράλυσης, τονίζει ο Μάριο Ντράγκι, και αν δεν αλλάξει θα οδηγηθεί σε διάλυση.

Η πρότασή του είναι για καλύτερη, περισσότερη και πιο αποτελεσματική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε αυτήν την κατεύθυνση προτείνει σειρά μέτρων σε καίρια ζητήματα. Να επιταχυνθεί η καινοτομία ώστε να αυξηθεί η παραγωγικότητα. Να προχωρήσει η από-ανθρακοποίηση αλλά χωρίς απώλεια ανταγωνιστικότητας. Να ενισχυθεί η αμυντική βιομηχανία και να μειωθούν οι εξαρτήσεις από τρίτες χώρες. Και ακόμη, να απλοποιηθούν οι ενδοκοινοτικοί κανόνες ώστε να γίνουν εύληπτοι και εφαρμόσιμοι.

Είναι ένα σαφές μήνυμα με το οποίο συμφωνούμε: Η Ευρώπη πρέπει να αλλάξει και πρέπει να αλλάξει τώρα.

Στο δύσκολο αυτό περιβάλλον, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως η Ελλάδα έχει πετύχει σημαντική πρόοδο τα τελευταία χρόνια.

Επιτυγχάνει τα αναγκαία πρωτογενή πλεονάσματα για την εξυπηρέτηση του χρέους της.

Πετυχαίνει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, πάνω από τα περισσότερα κράτη μέλη.

Έχει περιορίσει σημαντικά την ανεργία.

Μειώνει σταδιακά την απόσταση με την Ευρώπη στο θέμα των ασφαλιστικών εισφορών.

Αυξάνονται τα δημόσια έσοδα με ταυτόχρονη μείωση φόρων.

Περιορίζεται η φοροδιαφυγή.

Προχωράει με σχετικά ικανοποιητικούς ρυθμούς η ψηφιοποίηση του δημοσίου.

Έχουν εξασφαλιστεί σημαντικοί πόροι για την οικονομία μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης και του ΕΣΠΑ.

Έγιναν τα πρώτα, αν και δειλά ακόμη, βήματα για την απλοποίηση της αδειοδότησης της βιομηχανίας, την ενίσχυση της Έρευνας και Καινοτομίας, τη σταδιακή αναμόρφωση της επικουρικής ασφάλισης με κεφαλαιοποιητικά χαρακτηριστικά, την ανάπτυξη της κυκλικής οικονομίας αλλά και την προώθηση των εξαγωγών και συγχωνεύσεων.

Επίσης, μια άλλη ευχάριστη εξέλιξη είναι η δημιουργία ενός οικοσυστήματος καινοτομίας με νεοφυείς επιχειρήσεις που ενισχύουν το δυναμισμό της οικονομίας.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των ενεργειών ήταν και η επίτευξη της επενδυτικής βαθμίδας, η βελτίωση της εικόνας της Ελλάδας διεθνώς, η επανατοποθέτησή της στον παγκόσμιο χάρτη ως επενδυτικό προορισμό, και η αύξηση των Άμεσων Ξένων Επενδύσεων, αν και η πλειονότητά τους δεν κατευθύνεται σε παραγωγικές επενδύσεις.

Σε αυτό το περιβάλλον και παρά τις μεγάλες προκλήσεις που προανέφερα, πολλοί κλάδοι της ελληνικής οικονομίας αντέχουν, εξελίσσονται, και κινούνται ανοδικά.

Ενδεικτικά, αναφέρω: βιομηχανία, logistics, κατασκευές, εταιρείες τεχνολογίας, και εταιρείες παροχής υπηρεσιών, εκτός βεβαίως του τουρισμού του οποίου ο ρόλος έχει, ήδη, αναγνωριστεί.

Πολλαπλή είναι η συνεισφορά της βιομηχανίας.

Στηρίζει τη χώρα σε όρους απασχόλησης, εξαγωγών, καινοτομίας, και δημιουργεί μεγάλα πολλαπλασιαστικά οφέλη για την οικονομία, την περιφερειακή ανάπτυξη και τα δημόσια έσοδα.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό, ότι η συνεισφορά της βιομηχανίας στην εθνική οικονομία αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο όπως επεσήμανε και ο Πρωθυπουργός.

Η συνεισφορά της βιομηχανίας στο ΑΕΠ το 2023 ανήλθε στο 13,4% έναντι 11.2% το 2010.

Ξεπέρασε την προ κρίσης συνεισφορά της, και ως ποσοστό του ΑΕΠ, αλλά και σε απόλυτους αριθμούς (€30δισ. έναντι €25δισ.).

Η βιομηχανία κατέχει την πρώτη θέση στις συνολικές εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών κατά τη διάρκεια του 2023, με ποσοστό 46% (ή 31% χωρίς τα πετρελαιοειδή). Ακολουθούν ο τουρισμός με 20.8% και η ναυτιλία με 18.4%.

Η πραγματική συμβολή της βιομηχανίας στην οικονομία είναι ακόμα μεγαλύτερη, αφού για κάθε 1 ευρώ άμεσης συμμετοχής της στο ΑΕΠ, αντιστοιχούν 2,5 ευρώ συνολικής συνεισφοράς στο εγχώριο προϊόν.

Είναι ο μεγαλύτερος πολλαπλασιαστής της ελληνικής οικονομίας.

Ο ρόλος της βιομηχανίας παραμένει ιδιαίτερα σημαντικός και για την απασχόληση.

Κατά την τελευταία δεκαετία, οι θέσεις εργασίας στη βιομηχανία αυξήθηκαν κατά 33% σε ένα ευρύτατο φάσμα ειδικοτήτων. Στο σύνολο της χώρας, 1 στους 4 εργαζόμενους, δηλαδή 1.1 εκατομμύριο, απασχολείται σε δραστηριότητες που είτε είναι βιομηχανικές, είτε οφείλονται στη βιομηχανία.

Σημειώστε ακόμη πως οι θέσεις εργασίας που δημιουργεί η βιομηχανία είναι πλήρους απασχόλησης, σταθερές, και καλύτερα αμειβόμενες. Γι' αυτό και ο μέσος μικτός μισθός είναι κατά 34% υψηλότερος, από το μέσο μικτό μισθό της ελληνικής οικονομίας.

Δείτε ένα σημαντικό παράδειγμα: οι θέσεις ερευνητών άμεσης απασχόλησης, ήταν 1.900 προ δεκαετίας και είναι σήμερα 4.200, επειδή οι δαπάνες για έρευνα, ανάπτυξη και καινοτομία σχεδόν τριπλασιάστηκαν τα τελευταία 12 χρόνια.

Πριν κλείσω το κεφάλαιο για το ρόλο της ελληνικής βιομηχανίας, θα ήθελα να αναφέρω δύο ακόμα στοιχεία: Το 2023 πραγματοποίησε εξαγωγές, ύψους €45.3 δισ., που αποτελούν τη δεύτερη υψηλότερη επίδοση μετά το ρεκόρ του 2022 που ήταν στα €49 δισ., και που οφείλονταν όμως σε συγκυριακούς λόγους από τις υψηλές τιμές καυσίμων λόγω του πολέμου στην Ουκρανία. Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι η βιομηχανία αποτελεί το 2^ο μεγαλύτερο εργοδότη στη χώρα μετά το εμπόριο, με 502 χιλιάδες εργαζομένους. Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός ότι δεν παράγουμε τίποτα σε αυτήν την χώρα, είναι άδικος, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, και μηδενίζει τις προσπάθειες των εργαζομένων που κάθε μέρα μοχθούν, και των επιχειρήσεων που επενδύουν και καινοτομούν.

Φυσικά, θα ήταν άδικο να μην αναδείξουμε πως εκτός από τη βιομηχανία, και οι άλλοι κλάδοι που εκπροσωπεί ο ΣΕΒ, συνεισφέρουν στην αναπτυξιακή δυναμική της χώρας και συμβάλουν στη διαρκή αύξηση της απασχόλησης. Τέτοιο κλάδοι είναι ο χρηματοπιστωτικός, το εμπόριο, οι μεταφορές και τα logistics, οι υπηρεσίες, οι κατασκευές, και η τεχνολογία και τηλεπικοινωνίες.

Βέβαια, παρά την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας και της βιομηχανίας, ορισμένα διαχρονικά προβλήματα παραμένουν άλυτα ενώ προσετέθησαν νέα.

Τα διαχρονικά προβλήματα αφορούν τη χωροταξία, την ταχύτητα απονομής δικαιοσύνης, την άδικη φορολόγηση των μεσαίων στελεχών, τη γραφειοκρατία, την πολυνομία, την ελλιπή διασύνδεση εκπαίδευσης και αγοράς εργασίας, όπως και τις ελλείψεις σε υποδομές στις βιομηχανικές συγκεντρώσεις της περιφέρειας.

Ανάμεσα στα νέα προβλήματα, ξεχωρίζει η υψηλότερη τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές μας και οι μεγάλες διακυμάνσεις της.

Το υψηλό κόστος ηλεκτρικής ενέργειας μειώνει την ανταγωνιστικότητα και τροφοδοτεί τον πληθωρισμό, ενώ οι μεγάλες διακυμάνσεις εμποδίζουν την προβλεψιμότητα και δυσχεραίνουν τις επιχειρήσεις στη σύναψη συμφωνιών με πελάτες τους, ακόμα και διάρκειας μερικών μηνών.

Οι επιχειρήσεις πρέπει να θωρακιστούν, όχι μόνον οι ενεργοβόρες, αλλά και εκείνες της μέσης τάσης.

Χρειάζονται μέτρα, άμεσα και αποτελεσματικά, όπως έχουν κάνει και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, καθώς όπως όλοι καταλαβαίνουμε, οι δομικές παρεμβάσεις χρειάζονται χρόνο για να φέρουν αποτελέσματα. Επιπλέον, το πρόβλημα του κόστους ενέργειας επιτείνει, η ανεπαρκής συνδεσιμότητα με τα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας για αξιοποίηση εργαλείων μείωσης του κόστους, όπως είναι το net billing και άλλα.

Νέο πρόβλημα, το οποίο δεν αντιμετωπίζαμε παλαιότερα, είναι το γεγονός ότι οι εταιρείες δεν βρίσκουν τους εργαζομένους που χρειάζονται.

Διαπιστώνονται ελλείψεις όλων των ειδικοτήτων, ενώ ειδικότερα, υπάρχουν σημαντικές δυσκολίες εξεύρεσης εργαζομένων με τεχνικές δεξιότητες, μετά την κατάργηση των μέσων τεχνικών σχολών και των ΤΕΙ.

Τέλος, παρέμεινε μετά την κρίση, και έχει μάλιστα ενταθεί, το πρόβλημα της ανεπαρκούς πρόσβασης των ΜμΕ σε τραπεζική χρηματοδότηση.

Κυρίες και κύριοι.

Παρά την πρόοδο, τα περιθώρια βελτίωσης παραμένουν σημαντικά.

Η ελληνική οικονομία συνεχίζει να αντιμετωπίζει δύο κρίσιμες προκλήσεις: τη βελτίωση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και την αύξηση της παραγωγικότητας.

Το επιδεινούμενο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ταλανίζει σχεδόν διαχρονικά την Ελλάδα, ενώ αποτέλεσε μία από τις δύο σημαντικότερες αιτίες της οικονομικής κρίσης της προηγούμενης δεκαετίας.

Ακόμα και όταν αφαιρέσουμε τις εισαγωγές κεφαλαιουχικού εξοπλισμού για επενδύσεις, το πρόβλημα παραμένει, και ο κίνδυνος επίσης.

Άρα, πρέπει να παράγουμε περισσότερα διεθνώς ανταγωνιστικά προϊόντα προκειμένου να αυξήσουμε τις εξαγωγές και να υποκαταστήσουμε τις εισαγωγές.

Όσον αφορά στην παραγωγικότητα, είναι γενικώς παραδεκτό ότι πρέπει να τρέξουμε για να καλύψουμε το πολύτιμο έδαφος και το χρόνο που χάσαμε επί μια δεκαετία.

Μοναδική απάντηση και στα δύο παραπάνω προβλήματα είναι η αλματώδης αύξηση των παραγωγικών επενδύσεων.

Ειδικότερα, παρότι όλες οι επενδύσεις είναι ευπρόσδεκτες, χρειαζόμαστε σήμερα περισσότερο εκείνες που δημιουργούν υψηλότερη εγχώρια προστιθέμενη αξία.

Προκειμένου η Ελλάδα, να αυξήσει τις παραγωγικές επενδύσεις της στο 13% του ΑΕΠ της, που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, χρειάζεται επιπλέον περίπου 11 δισ. Ευρώ κάθε χρόνο.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι το ποσό αυτό είναι απαραίτητο για να μας επιτρέψει να μην χάσουμε περισσότερο έδαφος σε σχέση με την Ευρώπη.

Επειδή όμως φιλοδοξούμε να καλύψουμε το κενό παραγωγικών επενδύσεων, το οποίο εν πολλοίς δημιουργήθηκε κατά τη δεκαετία της κρίσης και υπολογίζεται σε 50 δισ. ευρώ, η απαιτούμενη κινητοποίηση παραγωγικών επενδύσεων είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Η πραγματοποίηση τέτοιου επιπέδου και είδους επενδύσεων θα επιτρέψει την αύξηση της παραγωγικότητας που αν και βαίνει βελτιούμενη, παραμένει χαμηλή.

Ας μην λησμονούμε ότι η παραγωγικότητα είναι ο πλέον κρίσιμος παράγοντας για τη βελτίωση των εισοδημάτων των εργαζομένων.

Όλα τα παραπάνω αναδεικνύουν την ανάγκη η Ελλάδα **να πραγματοποιήσει άμεσα ένα επενδυτικό άλμα που θα έχει διάρκεια και πέραν του Ταμείου Ανάκαμψης.**

Αυτή η ανάγκη αναγνωρίζεται από όλους.

Αυτό αναδεικνύει ο Μάριο Ντράγκι στην Έκθεσή του για την Ευρώπη, και σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται οι εξαγγελίες του Υπουργού Ανάπτυξης της περασμένης Δευτέρας.

Το είπατε και εσείς κύριε Πρωθυπουργέ. Αναγνωρίσατε το κατεπείγον της ανάγκης, λέγοντας ότι δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, ότι κάθε μέρα μετράει, αλλά ταυτόχρονα τονίσατε και τη δυσκολία του εγχειρήματος.

Σε αυτό εδώ το σημείο θα θέλαμε να συνεισφέρουμε στην επίτευξη του κατεπείγοντος και δύσκολου αυτού στόχου, με μια συμπληρωματική πρόταση.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο μεγάλος αυτός στόχος πρέπει να δραστηριοποιηθούν επενδυτικά όλες οι επιχειρήσεις.

Είναι απαραίτητη, λοιπόν, η δημιουργία ενός επενδυτικού εργαλείου, το οποίο θα λειτουργεί ανεξαρτήτως μεγέθους επιχείρησης, κλάδου και περιοχής, είτε για επέκταση – εκσυγχρονισμό υφιστάμενης δραστηριότητας, είτε για δημιουργία νέας.

Θα δίνει έμφαση στην κατά προτεραιότητα αξιοποίηση των ιδίων πόρων των επιχειρήσεων με φορολογικές επιβραβεύσεις αντί για επιδοτήσεις.

Δεν θα εξαρτά τη φορολογική επιβράβευση από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, σε ένα περιβάλλον έλλειψης εργαζομένων όλων των ειδικοτήτων.

Θα επιτρέπει την άμεση έναρξη της επένδυσης χωρίς χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες εγκρίσεων. Θα αναθέτει τον έλεγχο στους τακτικούς φορολογικούς ελέγχους.

Ένα εργαλείο αυτής της μορφής που αξίζει να εξεταστεί, είναι οι υπεραποσβέσεις σε παραγωγικές επενδύσεις.

Ένα τέτοιο εργαλείο μπορεί να βοηθήσει στη διατήρηση του υψηλού ρυθμού επενδύσεων και μετά τη λήξη του Ταμείου Ανάκαμψης.

Τυχόν δημοσιονομικές ανησυχίες απαντώνται από το γεγονός πως, από τη φύση τους, οι υπεραποσβέσεις αποδίδουν φορολογικά και ασφαλιστικά έσοδα για το κράτος, πολύ πριν δημιουργήσουν φορολογικές ελαφρύνσεις για τις επιχειρήσεις.

Βέβαια, καμία πρωτοβουλία ενίσχυσης της παραγωγής δεν μπορεί να πετύχει χωρίς τους ανθρώπους που θα την υποστηρίξουν στην πράξη.

Οι εργασιακές σχέσεις του παρελθόντος δεν μπορούν να δώσουν λύσεις στις σύγχρονες ανάγκες εργαζομένων και επιχειρήσεων.

Η ραγδαία ανάπτυξη της τεχνολογίας, η τηλεργασία που ήρθε στη ζωή μας μέσω της πανδημίας, η τεχνητή νοημοσύνη, αλλάζουν δραματικά το εργασιακό περιβάλλον.

Στο νέο κόσμο που διαμορφώνεται, οι επιχειρήσεις πιέζονται και θα πιέζονται συνεχώς να βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητά τους. Οι εργαζόμενοι διεκδικούν καλύτερη διαχείριση του εργάσιμου χρόνου τους με στόχο την ισορροπία προσωπικής και επαγγελματικής ζωής, διατηρώντας την σταθερή τους επιδίωξη για αύξηση των εισοδημάτων τους.

Είναι ενδιαφέρον το στοιχείο που αποδεικνύει την αλλαγή στάσης απέναντι στην εργασία, ότι στην πατρίδα μας, ποσοστό περίπου 16% νέων ηλικίας 15-29 ετών, ούτε απασχολείται ούτε εκπαιδεύεται ούτε καταρτίζεται. Το ποσοστό αυτό, σύμφωνα με στοιχεία του διεθνούς γραφείου εργασίας, σε παγκόσμιο επίπεδο ανέρχεται στο 20.4%.

Η αύξηση της παραγωγικότητας είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχουμε, ταυτοχρόνως, και τους τρεις στόχους: ισορροπία ζωής, αύξηση εισοδημάτων και βελτίωση ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Κλειδί για την αύξηση της παραγωγικότητας αποτελεί η διασφάλιση ενός ευέλικτου πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων ταυτόχρονα με σεβασμό των εργασιακών δικαιωμάτων.

Στην Ισπανία, η συνεννόηση κοινωνικών εταίρων και κυβέρνησης οδήγησε σε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που στοχεύει να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα.

Στην ίδια κατεύθυνση, δηλαδή της δημιουργίας σύγχρονων εργασιακών σχέσεων, έρχεται να εμπλακεί και η Ευρώπη, φέρνοντας, για πρώτη φορά προς συζήτηση, θέματα ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων.

Από αυτό εδώ το βήμα καλούμε τους κοινωνικούς εταίρους και την πολιτεία σε ένα ανοικτό εποικοδομητικό και γόνιμο διάλογο, χωρίς προκαταλήψεις και ιδεοληψίες, με στόχο ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο επ' ωφέλειά όλων.

Η πολυπλοκότητα της εποχής δεν μπορεί να απλουστευθεί μέσα από προσεγγίσεις και πρακτικές που ανήκουν στο παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι,

Κλείνοντας, θα ήθελα να απευθυνθώ στους επιχειρηματίες.

Ο κόσμος γύρω μας αλλάζει με μεγάλες ταχύτητες. Η χώρα μας, η οικονομία μας, προχωράει με καλούς ρυθμούς αυτή τη στιγμή, αλλά έχουμε μείνει πολύ πίσω.

Πρέπει να τρέξουμε με ταχύτητες μεγαλύτερες από τους ανταγωνιστές μας ως επιχειρήσεις και ως χώρα.

Όσα κίνητρα και να δώσει η Πολιτεία, η ευθύνη για τη βελτίωση της παραγωγικότητάς μας παραμένει ατομική.

Πρέπει να επενδύσουμε περισσότερο. Να μετασχηματίσουμε τις επιχειρήσεις ακόμα πιο γρήγορα, υιοθετώντας τεχνολογικές λύσεις, ψηφιακούς μετασχηματισμούς, και ψάχνοντας την καινοτομία.

Να επενδύσουμε και να εξελίξουμε το ανθρώπινο δυναμικό των επιχειρήσεών μας.

Έχουμε την τύχη, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες μας να απευθύνονται σε μια αγορά 300 και πλέον εκατομμυρίων ανθρώπων.

Ας βελτιώσουμε την παραγωγικότητα, ας γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί, και ας στοχεύσουμε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στις αγορές άλλων χωρών.

Η επανατοποθέτηση της πατρίδας μας στο διεθνή χάρτη έχει δημιουργήσει θετικό μομέντουμ.

Ας μην επιτρέψουμε στις διαρθρωτικές αδυναμίες που ακόμη αντιμετωπίζει η χώρα, να γίνουν εμπόδιο στην ανάπτυξή μας.

Σε στενή συνεργασία με τους εργαζόμενούς μας και την Πολιτεία θα πετύχουμε περισσότερα, δηλαδή μια παραγωγική και ευημερούσα κοινωνία και οικονομία, με οφέλη για όλους.

Σας ευχαριστώ.